

## **Abstrakt**

Předložená práce se zabývá fenoménem dobrovolnictví formou výuky anglického jazyka v rozvojových zemích, a to především jeho třetí stranou nezprostředkovanou podobou. V rámci tohoto dobrovolnictví se lidé ze zemí globálního Severu domlouvají přímo s místními lidmi z globálního Jihu, za kterými následně jezdí jako dobrovolníci vyučovat angličtinu. Hlavním cílem této práce je zjistit, zda, pro koho a případně nakolik je dobrovolnictví touto formou přínosné.

Problematiku jsem zkoumala studiem literatury k širšímu kontextu tohoto tématu a vlastním kvalitativním výzkumem. Ten se skládá ze dvou částí, konkrétně z terénního výzkumu, v jehož rámci jsem se jako dobrovolnice podílela na výuce angličtiny ve škole v Ekvádoru, a z polostrukturovaných rozhovorů s dobrovolníky ze zemí globálního Severu, kteří se zúčastnili podobných dobrovolnických pobytů v zemích globálního Jihu.

Výsledkem mé práce je zjištění, že popisovaná forma dobrovolnictví – jestliže je dobře nastavená – může být velmi přínosná pro všechny zúčastněné. Její přínos však spočívá v něčem jiném, než by se na první pohled mohlo zdát. Není jím totiž primárně zlepšení místní úrovně angličtiny, nýbrž její potenciál podporovat mezikulturní porozumění, solidaritu a sounáležitost, a napomáhat tak utváření lepšího lidského společenství v globálním měřítku.

**Klíčová slova:** dobrovolnictví, rozvojová spolupráce, cestovní ruch, dobrovolnický cestovní ruch, výuka angličtiny, udržitelný rozvoj, Ekvádor